

HOME > CULTURE > Σινεμά

Σινεμά

«Παρόντες»: Η πολυσυζητημένη ταινία του Γιώργου Αυγερόπουλου για την πανδημία

Ο γνωστός δημιουργός ντοκιμαντέρ και δημοσιογράφος μιλά στη LiFO για τον έναν χρόνο από το ξέσπασμα της πανδημίας και την κινηματογραφική του αποτύπωση.

Πρόκειται για μια ταινία που γυρίστηκε κατά τη διάρκεια της υγειονομικής κρίσης και αποτυπώνει την εξέλιξη και τη διαχείριση της πανδημίας στη χώρα μας. Φωτ.: Γιώργος Μουτάφης

Γιάννης Παναζόπουλος

20.3.2021 | 10:00

f t 512 ↗ A A A 0

ΕΝΑΣ ΔΟΡΑΤΟΣ ΙΟΣ. Μια πανδημία που άλλαξε δραματικά την πορεία του κόσμου. Δώδεκα μήνες αιχμάλωτοι σε συνθήκες εκτάκτου ανάγκης. Μια υγειονομική κρίση, η οποία επηρέασε καταλυτικά τη ζωή μας.

Στις αρχές του 2020 μια παράξενη μορφή γρίπης ήρθε από την Κίνα, ενώ λίγο καιρό αργότερα το πρώτο επιβεβαιωμένο κρούσμα της Covid-19 είχε φτάσει στη χώρα μας. Στις 11 Μαρτίου 2020, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας κήρυξε πανδημία λόγω Covid-19. Χωρίς αμφιβολία, το γεγονός αυτό αποτελεί ένα σημείο αναφοράς στην ιστορία της ανθρωπότητας. Ποιες είναι, όμως, οι προεκτάσεις αυτού που ζούμε; Τι συνέβη όλους αυτούς τους μήνες; Ποιος θα είναι ο αντίκτυπος του κορωνοϊού; Σε τι κατάσταση βρίσκεται το δημόσιο σύστημα υγείας;

Έναν χρόνο μετά το *AGORA II – Δεσμώτες*, ο Γιώργος Αυγερόπουλος, ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες δημιουργούς ντοκιμαντέρ και δημοσιογράφος, επιστρέφει με τη νέα του δουλειά, που φέρει τον τίτλο *Παρόντες*. Πρόκειται για μια ταινία που γυρίστηκε κατά τη διάρκεια της υγειονομικής κρίσης και αποτυπώνει την εξέλιξη και τη διαχείριση της πανδημίας στη χώρα μας.

Με ενοχλούν τα προσχήματα

και το ότι χρησιμοποιείται η υγειονομική κρίση για να εφαρμοστούν κάποιες ακραίες πολιτικές. Το είδαμε με τους πρόσφυγες στη Μόρια, όπου τελικά οδηγηθήκαμε στις κλειστές δομές, και, φυσικά, το βλέπουμε καθημερινά με το θέμα της αστυνομικής καταστολής.

Ο μοναχικός θάνατος χιλιάδων ανθρώπων, η μάχη του ιατρικού και υγειονομικού προσωπικού, το καμένο στρατόπεδο προσφύγων στη Μόρια της Λέσβου, το αλησμόνητο Πάσχα, οι άδειες πόλεις, οι κλειστοί χώροι πολιτισμού, οι χαμένες σοδειές των αγρωτών, το παρακινδυνευμένο άνοιγμα του τουρισμού, είναι μερικά απ' όσα ζήσαμε όλους αυτούς τους μήνες της πανδημίας και με τα οποία καταπιάνεται στο φιλμ του ο Γιώργος Αυγερόπουλος.

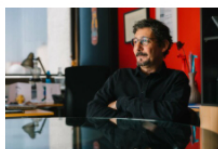

📷 Για τον Γιώργο Αυγερόπουλο ο πυρήνας του φιλμ βρίσκεται στα μαθήματα που πήραμε από την πανδημία αλλά και στο τι θα μας ζημώσει την επόμενη μέρα. Φωτ.: SmallPlanet

Με τη δική του ξεχωριστή κινηματογραφική ματιά, μιλώντας με τους πρωταγωνιστές αλλά και με κοινωνικές κατηγορίες που επλήγησαν, ξετυλίγει το νήμα των επιπτώσεων του κορωνοϊού. Στη διάρκεια των ογδόντα τριών λεπτών της ταινίας παρακολουθούμε σημαντικά γεγονότα και κομβικές στιγμές κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Μεταξύ άλλων, στο ντοκιμαντέρ μιλούν πρόσωπα που στέλνουν διαδικτυακά τις ευχές τους στους συγγενείς τους από γηροκομεία και νοσοκομεία, λοιμωξιολόγοι και νοσηλευτές που εξελίχθηκαν στους νέους υπερήρωες των δύσκολων καιρών μας, πολιτικοί που εξηγούν τις αποφάσεις που πήραν, εκπρόσωποι της Εκκλησίας που υπερασπίζονται τη Θεία Κοινωνία, αλλά και καθηγητές, οι οποίοι αναλύουν το πιθανό τέλος του άγριου καπιταλισμού του 21ου αιώνα.

ΔΕΙΤΕ ΑΚΟΜΑ

ΣΙΝΕΜΑ

Ο Γιώργος Αυγερόπουλος, αυτόπτης μάρτυς στα παρασκήνια της κρίσης, μιλά για το νέο, εκρηκτικό φιλμ του

24.01.2020

Ο Γιώργος Αυγερόπουλος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1971. Σπούδασε δημοσιογραφία και εργάστηκε ως πολεμικός ανταποκριτής στο Σεράγεβο, στην Κροατία, στο Κόσοβο, στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν. Συνολικά, έχει υπογράψει περισσότερα από εκατό κοινωνικοπολιτικά ντοκιμαντέρ, γυρισμένα σε περίπου πενήντα χώρες, και έχει τιμηθεί με δεκάδες διεθνή βραβεία και διακρίσεις σε κινηματογραφικά φεστιβάλ σε όλο τον κόσμο.

Στους *Παρόντες* δημιουργεί μια κινηματογραφική σύνθεση που διακρίνεται για τον ρυθμό, την ένταση και τη διεξοδική της έρευνα

και τη μεσοκοινωνική της έρευνα.

Αποτυπώνει σε βάθος κάθε πτυχή της ζωής μας, πολιτική, οικονομική και κοινωνική, των συνεπειών της πανδημίας και εικονογραφεί πολύτιμες αποκλειστικές μαρτυρίες και ιστορίες.

Στη συζήτησή μας επισημαίνει: «Η ταινία ξεδιπλώνεται με φόντο το δημόσιο σύστημα υγείας, παρατηρώντας σε βάθος χρόνο τους επιφανείς πρωταγωνιστές της διαχείρισης της πανδημίας αλλά και τους αφανείς ήρωές της, αναδεικνύοντας κρίσιμες πολιτικές αποφάσεις, παρασκηνιακούς χειρισμούς και θέτοντας ακανθώδη ερωτήματα για τη νέα, μετά-Covid εποχή».

Φωτ.: SmallPlanet

Για τον Γιώργο Αυγερόπουλο η δημοσιογραφία αποτελεί ένα εργαλείο ανάπτυξης μιας πανοραμικής αφήγησης. Όπως μου λέει, η ταινία αυτή αποτελεί έναν «φόρο τιμής σε όσους έδωσαν, και δίνουν, τη δύσκολη μάχη ενάντια σε έναν αόρατο εχθρό, αλλά και σε εκείνους που στη νέα καθημερινότητα καλούνται να συνθέσουν ξανά το πάζλ ενός "αγνώστου", νέου κόσμου».

Η ταινία είναι μια παραγωγή της SmallPlanet, που έγινε για λογαριασμό του iMEDD (incubator for Media Education and Development), και αποτελεί συνέχεια και μετεξέλιξη του ομώνυμου πολυμεσικού πρότζεκτ που ξεκίνησε το iMEDD τον Απρίλιο του 2020.

Οι *Παρόντες* είναι μια δυνατή χαρτογράφηση όλων όσα ζούμε, γι' αυτό σπεύδω να τον ρωτήσω τι είναι αυτό που έχει αποτυπωθεί πιο έντονα στη μνήμη του. «Υπάρχουν δύο-τρία σημεία της ταινίας που με ξεπερνούν, με εντυπωσιάζουν και μου προκαλούν θλίψη. Το ένα έχει να κάνει με την Εκκλησία και το πώς, ως κοινωνία, παραμένουμε προσκολλημένοι στο παρελθόν. Στην ταινία συναντάμε ιεράρχες της ελλαδικής Εκκλησίας, οι οποίοι μιλούν με διχαστικό λόγο για τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, λέγοντας αδιανόητα πράγματα. Και είναι απορίας άξιο το ότι οι επίσημοι πολιτικοί αξιωματούχοι φοβούνται να πάρουν ξεκάθαρη θέση. Πίστευα ότι τον εικοστό πρώτο αιώνα η κοινωνία μας θα είχε προχωρήσει, αλλά, δυστυχώς, διαψεύστηκα. Το δεύτερο έχει να κάνει με τον αγρότη στην Ηλεία, τον οποίο παρακολουθούμε να πατά τα καρπούζια του. Είναι μια σκληρή σκηνή, όπου σχηματικά το τρακτέρ παρομοιάζεται με έναν ολετήρα των ζώων μας. Και είναι αξιοπερίεργο το ότι κανείς στη χώρα μας δεν έχει ασχοληθεί με τις επιπτώσεις της πανδημίας στον πρωτογενή τομέα. Μάλλον έχουμε την εντύπωση ότι τα καρπούζια ή, γενικά, τα αγροτικά προϊόντα βρίσκονται με μαγικό τρόπο στα ράφια των σούπερ-μάρκετ».

Οι *Παρόντες* είναι μια δυνατή χαρτογράφηση όλων όσα ζούμε, γι' αυτό σπεύδω να τον ρωτήσω τι είναι αυτό που έχει αποτυπωθεί πιο έντονα στη μνήμη του. «Υπάρχουν δύο-τρία σημεία της ταινίας που με ξεπερνούν, με εντυπωσιάζουν και μου προκαλούν θλίψη. Το ένα έχει να κάνει με την Εκκλησία και το πώς, ως κοινωνία

χει να κάνει με την Εκκλησία και το πως, ως κοινωνία, παραμένουμε προσκολλημένοι στο παρελθόν. Στην ταινία συναντάμε ιεράρχες της ελλαδικής Εκκλησίας, οι οποίοι μιλούν με διχαστικό λόγο για τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, λέγοντας αδιανόητα πράγματα. Και είναι απορίας άξιο το ότι οι επίσημοι πολιτικοί αξιωματούχοι φοβούνται να πάρουν ξεκάθαρη θέση. Πίστευα ότι τον εικοστό πρώτο αιώνα η κοινωνία μας θα είχε προχωρήσει, αλλά, δυστυχώς, διαψεύστηκα. Το δεύτερο έχει να κάνει με τον αγρότη στην Ηλεία, τον οποίο παρακολουθούμε να πατά τα καρπούζια του. Είναι μια σκληρή σκηνή, όπου σχηματικά το τρακτέρ παρομοιάζεται με έναν ολετήρα των ζωών μας. Και είναι αξιοπερίεργο το ότι κανείς στη χώρα μας δεν έχει ασχοληθεί με τις επιπτώσεις της πανδημίας στον πρωτογενή τομέα. Μάλλον έχουμε την εντύπωση ότι τα καρπούζια ή, γενικά, τα αγροτικά προϊόντα βρίσκονται με μαγικό τρόπο στα ράφια των σούπερ-μάρκετ».

Φωτ.: SmallPlanet

Στην απορία μου για το ποια ήταν η μεγαλύτερη δυσκολία που συνάντησε ο ίδιος και η ομάδα του θα απαντήσει χωρίς να μασήσει τα λόγια του: «Το πιο δύσκολο για μας ήταν ότι κάποιοι άνθρωποι αρνήθηκαν να μας μιλήσουν, όπως ο Σωτήρης Τσιόδρας. Με ενημέρωσαν ότι θεωρεί πως έχει υπερεκτεθεί στη δημοσιότητα και δεν επιθυμεί να μιλήσει στην κάμερα. Ξέρετε, ποτέ δεν κατάφερα να συνομιλήσω με τον ίδιο, ούτε καν απάντησε στα μηνύματα ή στις κλήσεις μου.

Παράλληλα, δεν δέχτηκαν να μας πουν τη δική τους άποψη οι εκπρόσωποι των αυτοκινητοδρόμων, οι οποίοι απαίτησαν να λάβουν αποζημίωση για τα διαφυγόντα κέρδη τους. Η στάση τους είναι διαμετρικά αντίθετη αυτής ενός ιδιώτη επενδυτή, το να ζητάς από το κράτος να καλύψει τα χαμένα κέρδη σου. Μια τέτοια επένδυση, άλλωστε, είναι συνυφασμένη με το ρίσκο. Τέλος, αρνήθηκαν την πρόσκλησή μας οι υπεύθυνοι της αεροπορικής εταιρείας Aegean, οι οποίοι έλαβαν εκατόν είκοσι εκατομμύρια ευρώ αποζημίωση, χωρίς το κράτος να αποκτήσει ούτε μια μετοχή από το κεφάλαιο της εταιρείας ως αντάλλαγμα».

Για τον Γιώργο Αυγερόπουλο ο πυρήνας του φιλμ βρίσκεται στα μαθήματα που πήραμε από την πανδημία αλλά και στο τι θα μας ξημερώσει την επόμενη μέρα. «Ο κορωνοϊός μάς έμαθε καταρχάς ότι αν το κράτος θέλει, μπορεί. Μας έδειξε ότι όλο αυτό που ζήσαμε ως πολίτες είναι η τεχνητή ερώση, είναι μια ηρωστική προσπάθεια και άλλο η αστυνομική ασυδοσία. Και, τέλος, είναι ξεκάθαρο ότι κανείς δεν τους έχει δώσει αυτό το δικαίωμα».

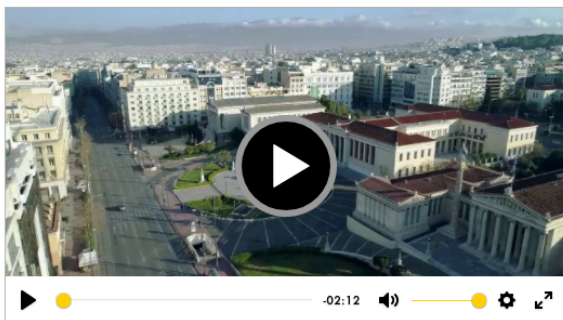
Φωτ.: SmallPlanet

Κλείνοντας τη συνομιλία μας, τον ρωτώ γιατί έδωσε τον τίτλο Παρόντες στην ταινία: «Διότι, όλοι πρέπει πλέον να είμαστε παρόντες: οι κινηματογραφιστές, οι δημοσιογράφοι, όλοι οι ενεργοί

πολίτες. Ζούμε μια ιστορική περίοδο, στην οποία ο κόσμος μας χωρίζεται στο πριν και στο μετά την πανδημία. Επομένως, απαιτείται ταυτόχρονα και μια κριτική ματιά πάνω στην εξουσία. Τα μέσα ενημέρωσης δεν πρέπει να χαμογελούν στην κυβέρνηση και να τη χτυπούν στην πλάτη, λέγοντας πόσο καλά τα κάνει όλα, αλλά να της υποδεικνύουν πού ακριβώς έχει κάνει λάθος. Δυστυχώς, στην Ελλάδα τα περισσότερα μέσα ενημέρωσης -φυσικά όχι όλα- δεν κάνουν καλόπιστη κριτική αλλά δημοσιεύουν απαίσιες αιογραφίες για την κυβέρνηση. Κι αυτό, ξέρετε, είναι δείγμα κακής δημοκρατίας».

Λίγο πριν τον αποχαιρετήσω, και αναφερόμενος στην επόμενη μέρα, προσθέτει: «Το σημαντικό για μένα είναι να αρχίσουμε να συζητάμε. Σε αυτήν τη χώρα έχουμε ξεχάσει τι σημαίνει διάλογος. Επιπλέον, χρειαζόμαστε ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο, που να βασίζεται στην κοινωνική συνοχή. Αν οδηγηθούμε πάλι σε πολιτικές λιτότητας, νομίζω ότι θα έχουμε αποτύχει και αυτό θα είναι μια ύβρις για όλους εκείνους που χάθηκαν. Ουσιαστικά, θα πρόκειται για μια επιστροφή στον Μεσαίωνα».

Τελευταίες δωρεάν προβολές στο iMedD: Σάββατο 20/3 και Κυριακή 21/3, στις 17:00, τις 20:00 και τις 23:00

Για περισσότερες πληροφορίες [εδώ](#)

Το iMedD είναι μη κερδοσκοπικός οργανισμός που ιδρύθηκε το 2018 με αποκλειστική δωρεά από το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος. Αποστολή του είναι η προαγωγή και ενίσχυση της διαφάνειας, της εγκυρότητας και της ανεξαρτησίας στη δημοσιογραφία.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην έντυπη LiFO.

[Το νέο τεύχος της LiFO δωρεάν στην πόρτα σας με ένα κλικ.](#)

ΔΕΙΤΕ ΑΚΟΜΑ

TV & MEDIA

**Γιώργος
Αυγερόπουλος: «Η
μελέτη της Ιστορίας
δίνει την καλύτερη
απάντηση στις
μισαλλόδοξες φωνές»**

24.03.2019

ΜΙΚΡΟΠΡΑΓΜΑΤΑ | **A,ΜΠΑ;** | **gL** | ΓΚΡΕΚΑ | CITY GUIDE | **taverna** | **LiFOShop**

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΠΡΟΦΙΛ ΟΡΟΙ ΧΡΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΧΡΗΣΗΣ COOKIES ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ COOKIES DEVELOPED BY DOPE STUDIO

© 2021 ΔΥΟΔΕΚΑ Α.Ε.

